

Viro Iuveni Clarissimo Doctissimoque Domino Christoph. Laur.
Matthesio, Eichenberga Thuringo Sacrarum Litterarum Cultori, Supremos
In Philosophia Honores Quos Voce Magistri Exprimunt : [Dabam Jenæ e
museo d. 27. Sept. A. R. S. MDCCXXIII.]

Ienæ

4028557-1

Koecher, Johann Christoph

4 Op.theol.VI,46(2)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00035416

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-452b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

2

VIRO JUVENI
CLARISSIMO DOCTISSIMOQUE
DOMINO
**CHRISTOPH. LAUR.
MATTHESIO,**

EICHENBERGA THURINGO
SACRARUM LITTERARUM CULTORI,
SUPREMOS IN PHILOSOPHIA HONORES
QUOS VOCE **MAGISTRI** EXPRIMUNT,
FAUSTOS FELICESQUE PRECATUR
M. JO. CHRISTOPH. KOECHERUS,
LOBENSTEINIO-VOITLANDUS.

J E Ñ Æ,
LITTERIS MARGGRAFIANIS.

(1724)

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-45
2b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-16

VIR IUVENIS CLARISSIME,
COGNATE DESIDERATISSIME,

Biscura nobis, & nescio, quæ parado-
xaloqui PLATO videtur, ubi in
Dialogo, qui *Gorgias* * inscribitur, ex
persona Calliclis ad Socratem ita
verba facit: φιλοσοφία γάρτοι ἐστίν, ὡς
σύνκρατες χάριεν, ἀντι αὐτῇ μετρίως ἀψή-
ται ἐν τῇ ἡλικίᾳ: Εἰάν δὲ περαιτέρω ἔ-
δεον-
τος εὐδιατρίψῃ, διαφθορά τῶν ἀνθρώπων.
Εἰάν γδ καὶ πᾶν εὐφυῆς ἦ, καὶ πόρρω τῆς
ἡλικίας φιλοσοφῇ. ἀνάγκη πάντων ἀπει-
ρον γεγονέναι ἐστίν, ὧν καὶ ἐμπειρον εἶναι τὸν

μέλλοντα καλὸν καὶ γὰρ θὸν εὐδόκῳ μὲν ἔσεσθαι ἀνδρα: Philosophia sane, o Socra-
tes, res est elegans, si modice quispiam per aetatem illam attigerit: at si supra mo-
dum tempus in ea contriverit, hominum est corruptela. Nam si quis vel amano sit
acrique ingenio, utraque aetatem philosophetur, necessum est, cum rerum omnium
esse imperium, quarum usum calleat oportet, quisquis honestus probusque est futurus.
Quid, divine Plato, num temperamentum sapientiae studiis adhiben-
dum suades? cum sacri scriptores, & quotquot ex profanis sapiunt,
id mortalibus injungant serio, ut cogitationes suas ad prudentiae
opinionem imbibendas nunquam non dirigant curate, viresque
omnes

* Tom. I. Opp. fol. 484. ex officina Henr. Stephani de A. 1578.

omnes ac nervos indefesse huc intendant. Quam hominum corruptelam dicis, si quis omne tempus sapientiæ addiscendæ impendat? Annon artem longam, vitam brevem esse, ad unum omnes confitentur? Annon stultitia rerumque omnium ignorantia tam altas in hominum mentibus radices egit, ut sapientiæ veritatisque studiosus semper inveniat, quod exstirpet, corrigat, emendet. Tunc putas, Plato, supra ætatem quenquam philosophari posse? Quamnam ergo ætatis partem definis, qua confecta, homo remissior esse in sapientiæ litteris, suumque nomen inter vere sapientes profiteri gloriose queat? Nonne inter mortalium felicitates adeo sublimem locum sapientiæ occupavit, ut, si quis vel per omnem totamque ætatem laboret, nequaquam tamen, id se fastigium conscendisse, gloriari, nisi mentiendo, possit? Nonne docti & sani quique, ante vitæ finem neminem sapientis viri laudes jure usurpare posse, dudum prudentissime pronunciarunt? Quodnam ergo sapiendi compendium facis, o Plato, quos limites amplissimo huic gravissimoque studio constituis? Verum enimvero rectius saniusque Plato haud dubie sentit, neque ad vilipendendas aut culpandas inconsiderate sapientiæ litteras comparata est ipsius oratio. AULUS GELLIUS, qui ista Platonis verba assert & expendit, ** in ea versatur opinione, Platonem istis ipsis *desides ignavosque* notare, qui *obtentæ Philosophiæ nomine inutile otium & lingua vitæque tenebras sequuntur*; aut eum commentari: de *illa futili atque puerili meditatione argutiarum, nihil ad vitam neque tuendam neque ordinandam promovente: in qua id genus homines consenescent male seriati; quos Philosophus esse & vulgus putat, & is putabat, ex cuius persona hæc dicta sunt.* Sed quid si Platonis nostri mentem de hoc interpretarer: *Quod si quis indefessam philosophandi studio operam per aliquod tempus navaverit, tum gloriosos MAGISTRI honores ipsi petendos esse.* Etenim cuncta, quæ dicto loco disputat Plato, id innuunt: non versandum semper in doctorum scholis, non omne ætatis tempus audiendo meditandoque consumendum, sed quas collegeris prudentiæ & eruditionis opes, in aliorum commoda olim esse exponendas. Sectari semper præceptores, in musædia noscesque hæc, id vitæ genus vehementer amare, ubi cogitatio cogitationem premit, subtilesque & inanes haud raro quæstiones demorsis unguibus excutuntur, id vanum atque homine sapientiori indignum prorsus haberi; prodeundum esse aliquando in publicum, omniumque inserviendum salutis. Hoc velle sibi Plato videtur, quando nimium sapientiæ studium *hominum corruptelam* censet, atque disciplinæ suæ alumnum, ne *supra modum tempus in Philosophia conterat*, aut *ultra ætatem philosophetur, cavere jubet.* Nonne vero sapienter a Platone dictis præ aliis obtemperat, qui honoratos doctoris in Philosophia, quem vulgus MAGISTRUM vocavit, titulos poscit efflagitatque? Is sane est, qui aliquem discendi finem facit, otiosisque meditationibus nuncium mittit. Is est, qui usui rerum se addicit, & quæ sana ac proficua conquirit observavitque, in multorum utilitates transfert. Recte itaque facis, Vir Juvenis & sanguine & amore mihi conjunctissime, atque ex sapientissimi Platonis consilio,

** *Noct. Attic. Lib. X. Cap. XXII.*

lio, quod ad doctoris Philosophiæ dignitatem in præsentiarum ad-
spiras. Diu præstantia Philosophiæ ac usus, quem universo eru-
ditionis corpori confert, adeo animum tuum cepit, ut singulari
industria ac studio eandem coleres. Recitationibus celeberrimorum
præstantissimorumque sapiendi magistrorum sedulus at-
tentusque per aliquot annos interfuisti, neque domi philosophiæ
musas averfatus es. Subjecisti menti tuæ illustriora gravioraque do-
ctrinæ momenta, & plerosque, qui vel hac nostra, aut superiore æta-
te cultius quoddam politiusque philosophandi genus secuti sunt,
diligenti tractasti manu. Ita non modice aut mediocriter, quod
Plato volebat, sapientiæ sacris operaberis, sed totum de illis dabas.
Videbaris ultra ætatem philosophari, atque, quod modus ubique
sit servandus, minus prudenter perpendere. Jam vero verissimo
Platonis monito obsequium præbes, tuumque in philosophiam
studium temperas, dum suprema MAGISTRI jura ac titulos hone-
ste ambis. Probat propositum Tuum inclytus Philosophorum no-
strorum ordo, amplisque honorum auctoramentis Te ornat.
Gratulor hinc Tibi de emensis studiorum Philosophicorum spa-
tiis, gratulor de laborum præmiis fructibusque; idque sincero pe-
ctore Tibi precor, ut, quos cura, vigilantia & celeritate ingenii Ti-
bi parasti sapientiæ elegantiorisque litteraturæ thesauros, in uber-
rimos plurimorum fructus quam proxime ac felicissime expromas.
Vale, Vir Juvenis Clarissime, atque, quia græca amas,
patere benigne, ut Epictetus meus scriptioni huic finem impo-
nat. Ita vero ille: *** Ἀρχὴ δὲ ἐν παντί, τὸ εἶναι Φιλόσοφος. Εἰ δὲ καὶ
δοκῇ βέλεις, τὸ εἶναι σαυτῷ φαίνειν, καὶ ἱκανὸς εἶσθαι. Dabam Jenæ e
museo d. 27. Sept. A. R. S. M DCC XXIII.

*** *Enchiridio Cap. XXX.*

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-45
2b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-40